

stændig de samme kommunale Interesser, fordi den kommunale Skat skal lignedes derpaa paa samme Maade. Altsaa i saa Henseende vil det være ganske ligegyldigt, enten det er Hartkornsejere eller andre Grundbesiddere, som ere Medlemmer af Sogneraadet. Men saa vil det Tilfælde ikke kunne indtræde, som jeg sagde, at Hartkornsejerne ingen Indflydelse kunne faa i Sogneraadet, hvorimod det er dem, som skulle betale efter Sogneraadets Anvisning. Jeg tror i det hele taget, at man vil finde, at det Forslag, jeg har stillet, er i alle Maader rimeligt og vil foraarsage en retfærdig Bæftatning, det vil være retfærdigt, at Bæftatningen lægges paa de Folk, som foraarsage Udgifter i Kommunen. Derfor tillader jeg mig at anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvilje. Jeg bilder mig ind, at Hartkornet maa være saa stærkt repræsenteret her i Tinget, at man, naar det paavises, hvorledes Hartkornet er blevet og fremtidig ogsaa, hvis man ikke gør Forandring, vil blive flaaet, vil have saa megen Interesse for Hartkornet, at man vil laane det Dre. Jeg antager ogsaa, at de Herrer, som ikke høre til Hartkornet, ville billige, at der sker en Forandring, naar man, som jeg har gjort, paaviser, at den nuværende Fordeling er aldeles uretfærdig og er til Skade for vort Landbrug. Jeg mener, at vi staa over for en Krise, hvor vort Land, der væsentlig lever af Landbruget, maa optage Konkurrence med andre Lande og ny Lande; men det kan Landbruget ikke gøre, naar man stiller det under saa ugunstige Forhold, som hidtil er sket. Hvis man finder, at man ikke faar tilstrækkelig Penge ind og ikke kan lægge Skatter paa andre Erhvervsfilder, saa maa man indskrænke de offentlige Udgifter. Det er aldeles nødvendigt, naar et Land skal leve af Landbruget, at stille Landbruget saaledes, at det kan optage Konkurrence med andre Lande, men det kan det ikke paa den Maade, der her er sket.

Jeg tillader mig nu til Slutning at anbefale mit Forslag; Tanken deri er berettiget og sund og vil en Gang blive gennemført, det er jeg overbevist om. Dermed siger jeg ikke, at der jo er Ting i Forslaget, som ville kunne forandres; jeg mener ikke, at det i og for sig er idealt, og jeg vilde sætte Pris paa, om de Herrer vilde gøre opmærksom paa de Fejl, der muligvis kunne findes deri. Smidlertid er det ikke noget nyt Forslag; det fremkom ved Snekastningsloven, kom ogsaa noget paa Omtale i Anledning af Kommunalloven; men jeg mener, at det er overhængende nu, at der med Nødvendighed paa en eller anden Maade

maa ske en Forandring i dette Forhold. Hvis man i Dieblisset ikke her i Tinget fulde ville laane Dre til et saadant Forslag, vil det nok ske med Tiden.

Judenrigsministeren (Jørgensen): Anden Behandling af det foreliggende Lovforslag, angaaende personlig Kommuneskat, tør vel nu siges at være indledet; thi den ærede Ordfører har haft Ordet, og de andre ærede Forslagsstillere have haft Ordet og have motiveret de af dem stillede Endringsforslag. Jeg tror derfor nu at maatte angive min Stilling over for disse. Jeg skal gøre det saa almindelig og saa kort som muligt; men det vil ikke kunne mislindes, at der er Forslag, som maa gøres til Genstand for en nogenlunde indgaaende Behandling, naar det skal være muligt at tage virkelig Stilling til dem. I og for sig er det jo ret mærkeligt, naar man ser paa den Stilling, Udvalget har taget, at der meget sjælden fremtræder et Flertal, det er kun i ganske enkelte Tilfælde, at der er Flertal — og ret tilfældige Flertal. Den ærede Ordfører nævnedes det relative Flertal, det største Mindretal, og det er vist ganske rigtigt. Jeg antager, at det til syvende og sidst er det, som vil føre an paa Lovforslaget, og det er dets Forslag, som have mest Udstat til at gaa igennem. Inden jeg omtaler Endringsforslagene, maa jeg maatte blot ganske i Forbigaaende minde om, hvorledes Regeringens Synspunkt over for Lovforslaget har været; det staa angivet i Motiverne, saa jeg kan nøjes med at gøre det i al Korthed. I Fjor blev der her i Tinget ved privat Initiativ af det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bøffen) fremsat et Forslag om Ordningen af den personlige Kommuneskat eller maatte den mellemkommunale Bæftatning — Titlen er for saa vidt ligegyldig. Under Behandlingen af denne Sag tillod jeg mig at udtale, at der var Momenter fremme nu, som gjorde, at man fra Regeringens Side maatte anse det for muligt at komme til en Løsning af Spørgsmaalet. Jeg opgav ogsaa, hvorfors den Anskuelse næredes af Regeringen, og det var især, fordi man var gaaet til en begrænset Løsning af den foreliggende Opgave, blandt andet Ansættelsen paa et Sted af vedkommende Skattepligtige, og efter den Forhandling, der var ført, og efter Betænkningen fra Udvalget har Regeringen taget Spørgsmaalet op med tydelig Tilkendegivelse af, at, hvad der her blev budt, ikke er en udtømmende Løsning af alle de Spørgsmaal, som kunne indbefattes og tidligere have været indbefattede under Emnet: per-